

N:o 132.

Af Herr **Jöns Pehrsson**: *Om nedsättning i anslaget till indelta arméens vapenöfningar m. m.*

Ännu är jag icke öfvertygad om nödvändigheten eller nyttan deraf, att man hvarje år påkostar öfningar på gamla approberade soldater, utan jag tror fullt och fast, att om sådana tagas till öfning såsom i förra tider, hvart tredje eller hvart annat år, de icke skulle försämrans i sitt yrke, utan fastmera i farrans stund, med hurtigare mod stå till landets försvar, om de finna sig befriade från att blifva utslitna af ständigt repeterade, intet sägande öfningar; och om detta blefve praxis, kunde mera omfattande tid egnas åt utbildningen af unga soldater; ej heller kan man antaga att årliga dyra fälttjenstöfningar skola erfordras. Skall de sednare årens förhållande i dessa afseenden fortvara, är ej tänkbart, att soldater och indelt krigsfolk kunna qvarstå för hittills varande lönevilkor, och snart omöjliggöres anskaffandet af soldater, hvilka i massa torde snart afgå; och med stöd af kända rådande politiska förhållanden torde ej skäl kunna hemtas för fortsättandet af anmärkta förhållanden, som i alla afseenden betraktadt ej kan vara till rikets sannskyldiga båtnad och lycka. Jag föreslår:

att anslaget till indelta arméens vapenöfningar och fälttjenstöfningar nedsättes för år 1874 från sitt nuvarande belopp i,200,000 R:dr R:mt till 600,000 R:dr R:mt; och

att fälttjenstöfningarne och regementsmötena för det äldre krigsfolket under sagda år inställas.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 30 Januari 1873.

Jöns Pehrsson,
från Kronobergs län.